

23

Avanç

Revista Municipal de Serra de Daró i Sant Iscle
3A ÈPOCA / MAIG 2015

RETRATS DE LA MEMÒRIA

Trobada comarcal al Santuari dels Àngels

EDUCACIÓ

Els infants, els joves i les noves tecnologies

EL REPORTATGE

El Casal, l'empremta cultural del jovent de Serra

L'ENTREVISTA

Martí Casadellà, una nissaga d'agricultors a Serra.

Sumari

3 Editorial

Fent un cop d'ull al S.XVIII

4 Informació municipal

L'actualitat del municipi

8 Serra al S.XVIII

El temps a Serra del 1704 a 1730

11 Fauna i flora

Herbes remeieres: la farigola

12 Educació

Els infants, els joves i les noves tecnologies.

14 Reportatge

El Casal, l'empremta cultural del jovent de Serra

16 Àlbum Fotogràfic

20 Entrevista

Martí Casadellà, una nissaga d'agricultors a Serra

24 Empresa

Can Bech, una empresa internacional a Serra

26 Opinió

29 Retrats de la memòria

Trobada comarcal al Santuari dels Àngels

30 Passatemps

31 Gastronomia

Arròs d'ànec i foie i pastís de crema i platàn

OFICINES MUNICIPALS	972 757 120
CONSULTORI MÈDIC	972 761 897
URGÈNCIES MÈDIQUES. CAP TORROELLA	972 761 101
PARRÒQUIA	972 759 155
CASAL	972 761 920
BOMBERS I MOSSOS D'ESQUADRA	112
COMISSARIA DE LA BISBAL D'EMPORDÀ	972 541 885
CREU ROJA TORROELLA DE MONTGRÍ	972 761 111
RECOLLIDA D'ESCOBRARIES: dilluns, dimecres i divendres	

Horaris Serveis

OFICINES MUNICIPALS: dimecres i divendres de 10 a 13h.

CONSULTORI MÈDIC: dimecres de 9 a 11h.

METGE DE CAPÇALERA: Alicia González.

INFERMERA: Marta Tauler.

CASAL: **Matí:** dilluns a dissabte, de 9:00 a 11:00h.

Tarda: dilluns a divendres, de 13:30 a 16:00h.

Dissabte Tarda: de 14:30 a 18:00.

Diumenge: tancat.

Horaris Sarfa

INFORMACIÓ LÍNIES REGULARS: 902 302 025

INFORMACIÓ DISCRECIONAL: 972 301 293

www.sarfa.com

cial@sarfa.es

Deixalleria Mòbil

SANT ISCLE D'EMPORDÀ:

2 de juliol i 5 de novembre

Plaça de l'església d'11 a 14.30h

SERRA DE DARÓ:

7 de maig i 3 de setembre

Davant de la sala polivalent d'11 a 14.30h

Festes i Tradicions Locals

FESTA MAJOR DE SERRA: 1r dissabte i diumenge de maig.

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA: 10 de setembre.

FESTA MAJOR DE SANT ISCLE: 15 de novembre.

FESTA DE LA CANDELERA DE SANT ISCLE: 31 de gener.

Crèdits

EDITA

Ajuntament de
Serra de Daró

COL·LABORA

Diputació de Girona
221 municipis

REDACCIÓ

Josep Puig, Miquel Cruset, Eva Colomer, Ona Vilà,
Bertà Vilà, Jordi Molinas, Martí Casadellà, Rossend
Darnés i Sílvia Yxart.

FOTOGRAFIA

Jordi Molinas, Eva Colomer, Martí Casadellà, Berta
Vilà, Josep Puig, Quim Vall-Ilosera, Gerard Bech i
Sílvia Yxart.

IMPRESSIÓ

Impremta Aubert / Dipòsit legal: GI-429-99

COORDINACIÓ I DISSENY

Vinagreta disseny i comunicació
www.lavinagreta.com

INFORMACIÓ MUNICIPAL

Ajuntament de Serra de Daró

Fent un repàs del mandat que tanquem

Una legislatura més està a punt de tancar-se, i és l'hora de fer una mica de repàs de les actuacions més importants en l'àmbit d'inversions que s'ha dut a terme en aquests últims quatre anys, marcats malauradament per una profunda crisi econòmica, que en el cas de les administracions i molt especialment els ajuntaments ha impossibilitat de dur a terme obres que es consideraven decisives a o, si més no, que beneficiarien al conjunt de la població. Tot i això l'Ajuntament de Serra de Daró ha intentat, amb la mesura del possible, continuar amb la seva línia, la qual cosa s'ha traduït amb les següents obres:

EXERCICI 2011

- Retolar vies públiques de Serra de Daró i Sant Iscle
- Insonoritzar el polivalent
- Arranjar cementiri
- Mobiliari local polivalent
- Posar en marxa la botiga
- Comprar la rectoria

EXERCICI 2012

- Arreglar teulada rectoria
- Millora energètica enllumenat públic

EXERCICI 2013

- Pavimentar C/ Camí deks Valls
- Arreglar teulada església de Sant Iscle

EXERCICI 2014

- No s'ha fet cap inversió, ja que es sumarà amb la del exercici 2015 i es faran les obres de la planta baixa a la rectoria per destinar-ho a consultori mèdic, i substitució del forjat entre les plantes primera i segona de la rectoria.

I per tancar el repàs, voldria donar les gràcies a tot l'equip de govern, que és mereixedor d'aquest agraïment per la voluntat i entrega que han posat des del primer dia per dur a terme tots aquests treballs. Moltes gràcies.

I ja, desitjar-vos a tots i a totes que passeu una molt bona Festa Major!

COL·LABORA AMB LA REVISTA!

Si vols fer-nos arribar escrits o suggeriments pots fer-ho a través de l'e-mail:
revistadeserra@gmail.com
O bé, a través d'una carta a l'Ajuntament.

Moltes gràcies.

Núria Cruzet i Pujol
Advocada

C/ Empúries 15 baixos
17257 Torroella de Montgrí
Telf. 972757460 Fax 972758389

**Userda
de l'Empordà S.L.**

Tel-Fax. 972 758 960 | Ctra. Torroella, s/n | 17133 Serra

Informació municipal

Les obres de rehabilitació de la primera planta de l'antiga rectoria, a punt de començar

>>
El teulat de la rectoria, el primer que es va consolidar.
S. Yxart.

Està previst que a finals de març comencin les obres de rehabilitació de la planta baixa de la rectoria. En principi, han de durar cinc mesos i, un cop enllestides, tindran un ús administratiu, ja que s'hi col·locarà l'actual consultori mèdic.

Quant a les obres, l'Ajuntament va convidar a quatre empreses a presentar la seva oferta econòmica i finalment es va escollir Construccions Narcís Matas S.L. per dur a terme aquesta primera fase que correspon a la planta baixa amb un import de 128.933,35 € (IVA inclòs) i amb propostes de millora del projecte.

Aquesta fase de les obres es finançarà amb una aportació del PUOSC de 70.000 €, una subvenció PEIS de

L'esmorzar després de l'exercici és molt ben rebut.
E. Colomer.

la Diputació de Girona de 20.176 € i una subvenció de cooperació de la Diputació de 23.113,20 €. I la quantitat que hi posa l'Ajuntament és d'uns 15.644,15 €. Aquesta és la segona intervenció

que es fa a l'edifici, ja que ja es va consolidar el teulat que es trobava en molt mal estat. I a continuació, vindran les altres fases de rehabilitació de l'edifici que s'aniran duent a terme planta per planta.

Serra de Daró col·labora per quart any consecutiu amb la Marató de TV3

Aquest ja és el quart any que, juntament amb els pobles de Gualta i Fontanilles, Serra de Daró col·labora a la Marató de TV3. En aquesta ocasió es va organitzar una caminada amb el punt de sortida i arribada al poble de Gualta. Per acabar es va oferir un esmorzar a tots els participants, pa amb tomata i botifarra, un got de vi i una poma per fer-ho passar tot.

També hi va haver qui amb ganes de participar va venir només a esmorzar així que tots plegats vam poder gaudir del bon temps i d'un matí de germanor i solidaritat per una bona causa. I gràcies a la col·laboració de tothom es van recollir 1.431 € que van anar tots ells en benefici de la Marató de TV3.

CAN PUIGOL

Núria Masell

Orient, 11 - 17133 Serra de Daró - Baix Empordà (Girona)
www.canpuigol.cat - info@canpuigol.cat
T 972 640 194 - M 609 039 853

molí
de serra

floc
net

ALIMENTACIÓ I CONFORT

Ctra. de Torroella, GI-643, Km 4,5
17133 SERRA DE DARÓ (Girona)
Telf. 972 757 144 - Fax. 972 759 080
e-mail: molideserra@flocnet.com
www.flocnet.com

L'Ajuntament estrena una pàgina de facebook per acostar l'actualitat del municipi

El mes de maig de l'any passat, coincidint amb la festa major de Serra, l'ajuntament va estrenar una pàgina pròpia al Facebook. El principal objectiu d'aquesta pàgina és, aprofitant les possibilitats que ens ofereixen les noves tecnologies, estar present a les xarxes socials i anar-hi publicant tot allò que fa referència al nostre municipi com són activitats, festes, fotografies... en general són informacions i notícies de caràcter municipal i puntualment dels pobles veïns. El balanç d'aquest any

ha estat molt positiu, la pàgina rep un bon nombre de visites regularment i això ens engresca a continuar endavant.

Si encara no ens heu vist, us animem a fer-ho al següent enllaç: www.facebook.com/ajuntamentserradedaro

I si algú de vosaltres té ganes de participar-hi, només cal que ens ho faci saber.

Serra de Daró s'afegeix al procés de participació ciutadana del 9N

El 9N en xifres	
Vots emesos a Serra de Daró i Sant Iscle	124
SÍ / SÍ	113
SÍ / NO	5
SÍ / EN BLANC	1
NO	0
EN BLANC	1
ALTRES	4

El poble de Serra de Daró es va afegir a la consulta del 9N, i va ser gràcies a la participació i implicació dels voluntaris que aquest acte es va poder dur a terme al nostre poble. El punt de participació ciutadana era al Casal i al llarg de tot el dia van ser molts els veïns de Serra i Sant Iscle que s'hi van anar acostant per poder exercir el seu dret a decidir. Hi havia joves emocionats perquè era la primera vegada que votaven i gent d'avançada edat que votaven amb la il·lusió de poder expressar el que desitgen pel futur del seu país.

El 9N el poble de Serra de Daró va tenir l'oportunitat de votar al Casal.
E. Colomer

NAIXEMENTS

19 de gener de 2014

Martina Miloc Figueras

28 d'abril de 2014

Laia Peiris Matas

DEFUNCIONS

18 de setembre de 2014

Martí Julià Canals

<<

A l'esquerra, Martina
A la dreta, Laia.

La prevenció i el control del mosquit tigre comença a casa nostra

A dalt, el mosquit tigre, el logotip del servei de vigilància de Dipsalut i una mostra de plats de testos plens d'aigua estancada.
Font: Internet.

Durant l'estiu del 2004 es va detectar per primera vegada a Catalunya la presència del mosquit tigre (*Aedes albopictus*). Des d'aquell moment s'ha anat estenent i desenvolupant pels diferents territoris del nostre país, principalment en àrees urbanes, on troba el seu hàbitat preferit. La seva detecció va promoure diverses accions des dels ajuntaments, consells comarcals, diputacions i la Generalitat de Catalunya. I, diferents agents han anat desenvolupant accions per a la prevenció i el control. No obstant això, l'abast de la dispersió del mosquit ha anat creixent i han augmentat, d'una banda, el nombre de persones exposades a les molèsties que produeixen les seves picades i, de l'altra, els organismes i les institucions implicats. Així mateix, cal tenir present la capacitat del mosquit d'actuar com a vector d'alguns tipus de malalties, com ara les produïdes pels virus Chikungunya i dengue, tot i que aquesta probabilitat és actualment baixa al nostre país. En conseqüència, es fa necessari replantejar i actualitzar les estratègies desenvolupades fins al moment.

Zones de cria

El mosquit tigre és una espècie que no diposita mai els ous en aigües en moviment. Originàriament, dipositava els ous en els forats dels arbres que en ploure s'omplien d'aigua; tot i això, aquesta espècie s'ha adaptat perfectament al medi urbà i, actualment, fa l'oviposició a l'interior de qualsevol envàs que contingui aigua: pneumàtics, gerros, llaunes de beguda, cendrers, joguines, bidons, galledes, pots, platets de sota de testos, etc. En definitiva, en qualsevol lloc de petites dimensions, que contingui aigua durant un mínim de 10 dies. Els punts de cria, a més de trobar-se en cases habitades, es troben sovint en terrenys o cases abandonades, deshabitades temporalment o segones residències, ja que és on acostuma a haver-hi recipients descuidats que contenen aigua de pluja. També es localitzen punts de cria a la via pública, com ara embornals, fonts, residus, magatzems municipals, etc.

Dipsalut (Organisme de Salut Pública de la Diputació de Girona) ha fet un estudi dels diferents

Ctra. la Bisbal, km 7
Tel./Fax 972 76 90 18

17133 PARLAVÀ (Girona)

farratges **baixter** s.l.

Tel. 972757110
Mail: ftx_farratgesbaixter@ccma.es

Ctra. Valpèlic a Serra de Daró, km 7,17
17133 SERRA DE DARÓ GIRONA

espais públics de Serra de Daró i Sant Iscle que poden afavorir la cria del mosquit tigre, com ara alguns embornals que acumulen aigua estancada. S'ha confeccionat un plànol del municipi on ens han marcat els punts que cal tractar. Tot i tenir diferents punts marcats, val a dir que, en aquests moments, la situació no és preocupant. L'Ajuntament, amb el suport dels tècnics de Dipsalut, s'encarregaran de tractar aquests punts amb larvicides per evitar que el mosquit tigre pugui dipositar els ous i reproduir-se en aquests espais. Tanmateix, on no podem actuar des de l'Ajuntament, és en els espais privats. Aquí és molt important la col·laboració dels veïns i veïnes. El mosquit, com hem explicat, prefereix llocs amb poca quantitat d'aigua estancada. Així doncs és important revisar que no tinguem a l'exterior plats sota els testos, galledes, cubells, carretons, canonades o desaigües taponats per fulles o herbes, etc. on es pugui acumular una mica d'aigua. Si l'ajuntament observa algun espai privat que no compleix aquestes recomanacions, es posarà en contacte amb els veïns per informar-lo sobre què pot fer.

Mesures preventives

És important buidar i posar sota cobert tots els objectes i contenidors en els quals es pugui acumular aigua, per exemple, invertint-los. En el cas d'elements fixos i objectes que no es puguin retirar, s'han de revisar almenys dos cops per setmana i eliminar qualsevol cúmul d'aigua, netejant els recipients i evitant que es tornin a omplir. En el cas dels plats de testos, quan aquests no puguin retirar-se, cal mantenir-los secs. Els pneumàtics s'han de mantenir secs i sota cobert. En els casos en què es consideri imprescindible tenir algun tipus de recipient amb aigua a l'exterior, cal que aquests es

mantinguin tapats, mitjançant una tapa o una tela de mosquitera prima (malla de 2 mm de mida màxima). En recipients destapats (per exemple, bevedors per a animals) cal que l'aigua es renovi, com a mínim, dos cops per setmana.

Les canaleres de recollida d'aigües de les teulades han de mantenir-se netes de restes vegetals. Així mateix, s'ha de fer el manteniment als embornals dels patis. Cal evitar els forats i les depressions del terra on es pugui acumular aigua, així com l'acumulació d'aigua als forats dels arbres (dessecant-los o col·locant-hi algun material inert que tapi el forat, com la sorra, per evitar que hi entri l'aigua). En el cas concret de les basses o les piscines, cal actuar de manera que l'aigua no esdevingui un focus de cria de mosquits. Quan estiguin buides, s'han de mantenir completament eixutes. En el cas de piscines plenes d'aigua, aquestes s'han de mantenir tapades o en condicions higienico-sanitàries mitjançant els tractaments de l'aigua adients per evitar la proliferació de larves de mosquits. Les basses o els estanys han d'estar també en condicions que no suposin focus de cria per a aquests mosquits. És feina de tots plegats tenir controlats els espais que puguin afavorir la propagació del mosquit tigre a casa nostra.

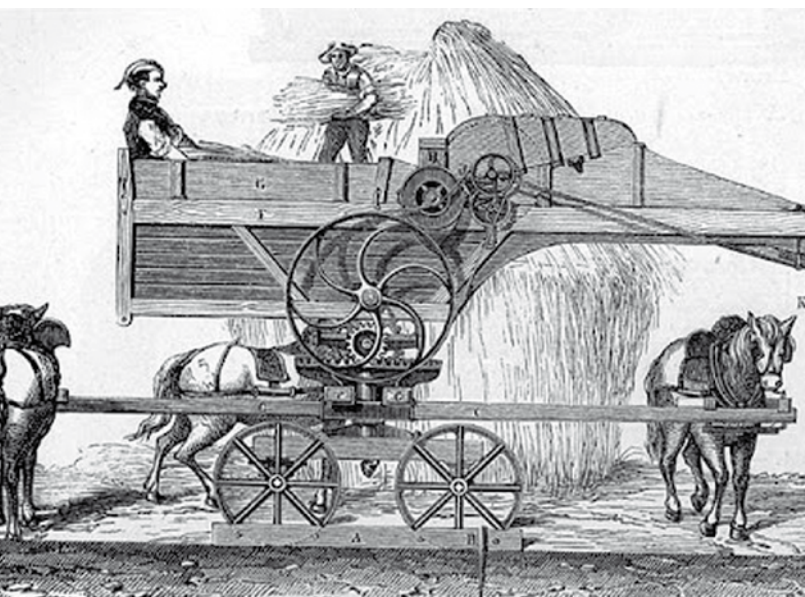
A dalt, un carretó ple d'aigua estancada que pot propiciar l'aparició del mosquit tigre.
Font: Internet.

TALLERS DE PINTURA I DECORACIO
JOSEP RUIZ
C/ Sant Esteve Nº9
17131 Rupia (GIRONA)
Tel: 972 76 91 03
Mob: 659 52 91 01

TALLER ALBO
TOMAS ALBÓ I VALLS
Tel. i Fax: 972 75 74 01
Crtra. Torroella nº1 c.p. 17.133
SERRA DE DARÒ (Girona).
t.albo@wanadoo.es

Serra al s.XVIII

El temps a Serra del 1704 a 1730

A dalt, a la dreta, la signatura del rector Garganta.

La meteorologia sembla que ha estat un interès constant del poble de Serra de Daró. Des de 1990 comptem amb els registres d'en Miquel Cruset, però sembla que també el rector Llorenç Garganta compartia aquesta afició i, avui, a través de les seves notes referenciades als llibres parroquials, podem imaginar com era la climatologia de Serra durant el segle XVIII i, per tant, fer-nos una idea de si, amb aquests 300 anys que ens separen, ha variat molt. Per començar farem una mirada a l'etapa que va del 1704 al 1730.

Al llarg dels seus llibres, el rector Llorenç Garganta parla de fred, neu, vent... i sempre fa menció a les collites, ja que en aquell temps, les previsions

pessimistes tenien una afectació important a la població. Bona part de les notes parlen de les crescudes del Daró, o del "senyor Daró", que és com ell a vegades l'esmenta, perquè li danya repetidament l'hort i els béns de la rectoria. En aquella època el Daró, en temps de pluges, baixava molt crescut de les Gavarres i malmestia fortament les collites. Tot i que tampoc no és una novetat, ja que encara ara hi ha hagut vegades que s'ha sortit de mare i ha provocat estralls. Tanmateix, val la pena recordar que, tal com assenyalàvem en el primer article d'aquesta secció, el traçat del Daró al segle XVIII no era el d'ara, sinó que feia una cor-

ba o gola que la força de les aigües no podia resistir i, per això, sovint l'aigua negava els camps. En aquella batalla desigual contra la força dels elements, sempre guanyava el riu. Sobretot i, com queda palès, pel punt crític de la gola, a Cunyà, a tocar els masos Ribas i Llausàs.

Els aiguats i la crescuda del Daró

El gener de 1704 el rector expressa de la seva pròpia mà que "tardaren a portar a les fonts baptismals a aquesta criatura (Eulària Anguila) perquè lo Sr. Daró havia posat siti a est lloc (tot solet), però tant apretat i fort que la padrina, que havia de venir de Peratallada, no podia pas-

**SERVEIS AGRÍCOLES
MARULL, S.L.**

CIF: B-17 427 071
C/ DARÓ, 7 - Tel. 972 75 88 72
17133 SERRA DE DARÓ (Girona)

Josep 607 14 09 59 / Joan 678 72 20 71 / Raül 607 14 09 58

**CONSTRUCCIÓ
REHABILITACIÓ
ENDERROCS
EXCAVACIONS**

NARCÍS MATAS

www.narcismatas.com

C/Padró, 27 - 17142-VERGES

Tel. 972 78 01 26

sar, tot era ple d'aigua, jo pensava haver-m'hi de negar."

El 17 d'octubre de 1706 "...plogué amb tant ímpetu i abundància, fent tant(s) trons, que lo Sr. Daró isqué tant de mare i vingué tant gros que havia temps que no havia vingut tant gros. Pujà damont de la terra del hort de la rectoria quatre palms, feu molts estragos i dintra la Bisbal deien que no hi via casa en la plaça que no tinguessin aigua en la cintura." I continua, "...nos vérem tots rodejats d'aigua de Daró que havia fet dos goles al pas de Conyà tremendes... i jo pensava que se me'n portaria algunes barraques de cànem de delme i primícia que tenia davant de casa de la rectoria; negà bestiar, ço es, bous que tenien per les closes, gallines, en lo hort de la rectoria girà un rusc, i les abelles se salvaren en la paret del hort i en lo rusc que anava nedant per damunt de l'aigua,...; per memòria escric això perquè no s'espàntian mos successors quan veuran lo Sr. Daró tant gros i repàrian en dir col·lecta per aigua en la missa."

El gèlid 1709

També es va patir una forta baixada de temperatures el gener de 1709: "una gran fred matà les oliveres, llores i figueres, cosa que se coneixerà d'aquí a cent anys, especialment en les oliveres."

El 21 de març de 1714 i el novembre del 1716 torna a baixar gros el

Daró, aquest darrer any exclama "el mes de novembre vingué (el) Ter tan gros que arribà a l'hort de la rectoria i cantera de casa (de) la rectoria, cosa nunca vista per mi". El 15 de novembre amb ocasió del funeral de l'albat Bonaventura Quintana, mort als tres mesos, fill d'Esteve del mas Cebrià, explica que "casi no l'hagueren pogut passar per portar-lo (a) enterrar a Serra perquè hi havia agut un gran aiguat que (el) Ter havia arribat a Serra (cosa per mi encara no vista) i encara lo hagueren de passar per St. Assisclè a cavall, i fou fart de tal manera que lo mateix dia no poguí dir la missa d'enterro fins l'endemà."

L'octubre de 1719 "estàvem molt enfadats de pluges i aigües, i los pagesos no podien sembrar tement que, havent-se collit poc est any i no poder sembrar i tenint los francesos a Roses i los espanyols en Celrà, tindriem fam universal si Déu no ens ajuda". I sembla que les pluges seguiren empipant el mes de novembre, que va fer "molt mal temps amb còpia de llevants i pluja, i los pagesos no podien sembrar..."

El 8 d'octubre del 1723 va anotar "lo riu Manzanares, amb una grossa crescuda havia negats a molts Srs. de cuenta en un palacio on eren anats a recrear-se, com lo Sr. príncep Pío¹, virrei de Catalunya, i lo marquès de Carranza, elegit virrei de Biscaia, i moririen al dir que era càstig de Déu, i juntament que s'ha-

via posat foc en lo palacio del Duc d'Osuna, que durà molts dies" . En canvi, el setembre de 1724 escrivia sobre la falta d'aigua que, sumada a les desproporcionades càrregues fiscals del rei Felip V "se amenaçava una gran fam perquè havia casi un any que no havia plogut i, per raó de la gran eixut, de tota cosa se havia collit poc."

Pluges d'estiu vestides d'hivern

En un escrit de coses dignes de memòria, inserit al mig del llibre d'òbits, va escriure que "a principi de juny de 1726 vingueren unes pluges gran duradores, com si fossam estats d'hivern, que (el) Daró isqué de mare dos o tres vegades, esbandint tots los esplets, especialment lo nou cultiu de l'estanc de Serra, amb grans perills de perdre tota l'anyada, quan als altres anys començava de segar". Concretament, el 8 el juny, insistia "...tinguérem unes grans pluges com si fossam estats d'hivern, que lo Sr. Daró vingué dos o tres vegades, deixant-nos amb poques esperances de la collita de faves (i) blat."

Aquell any també foren temps de signes al cel. N'annotà un a l'octubre del 1726: "corrien moltes notícies prenyades de misteris, i al dia 19 de dit mes i any, envers lo nord, havia aparegut a la nit, a les nou, un gros senyal de foc, jo no se que significarà." Pel que sembla el 1926 fou un any de pluges intenses, ja que al no-

**L'ÒPTICA
DARÓ**

C/ L'aigueta, 3 - 17100 LA BISBAL D'EMPORDÀ
Tel. i fax 972 64 17 43

El temps a Serra del 1704 a 1730

vembre destaca que "lo dia de Santa Caterina (25 de novembre) començà de ploure fins lo dia 28... (El) Daró vingué molt gros i crec haurà negat molts blats i, si continua, jo no se com podran sembrar, perquè lo sembrar és estat molt tard pel gran eixut."

Els senyals climàtics del 1730

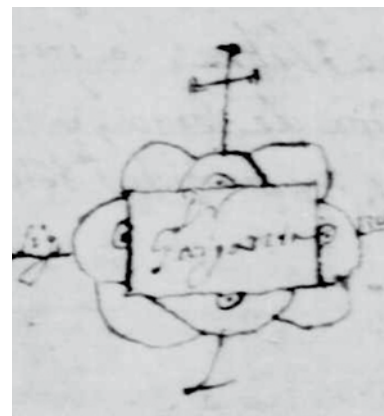
El febrer de 1727 i el gener de 1730 també destaca les pluges i la sortida del Daró. Mentre que parla d'una primavera seca el 1730, "... hi havia gran eixut encara, i dit dia 14 hi ha hagut trons, sens pluja". El febrer de l'any següent "...encara continuava lo gran fred que havia fet en lo hivern, en que havia nevat per ací dos vegades". I, molt espantat, assenyalava que "...el 15 de febrer s'havia vist ... un senyal molt espantós, com un arc de sant Martí, més ample, que començà a les set hores del vespre, que durà molta partida de la nit, donant gran resplandor i, apart de tramuntana, una gran blancura i claror i aparexia que per

allà volia eixir lo sol, quan ja no havia molt temps que se n'havia vist un altre de semblant. També al mes de gener de 1730 a la matinada entre quatre i cinc d'un dia de dit mes succeí un terremoto, ara jo no se que significaran estos senyals, si seran, a lo menos senyals remots del judici universal".

El fred es va estendre els mesos següents, doncs el dia 8 de maig d'aquell any va escriure "En aquest any feu molt fred i de molta durada... dit dia encara ne feia que los arbres apenes se atrevien a brotar." Mesos després, el 7 de juliol "hi havia molt eixut, que los cànems i demás estiuatges s'anaven perdent... No haurà molt que havia hagut un terremoto a la matinada, amb molts altres senyals. Jo no se si seran senyals de que s'acosta la vinguda del Supremo Jutge a judicar tot lo mon." El 29 de juliol "se era posat a ploure que nos donava esperança que se reme(d)iaría la dita eixut".

¹ Aquest príncep era Francisco Pío de Saboya y Moura, nascut el 1672, i mort el 18 de setembre de 1723, ofegat per una crescuda del riu que inundà el palau del príncep Pico della Mirándola, a un suburbi de Madrid. Fou capità general i governador de Catalunya el 1715.

Informació extreta de l'Arxiu Diocesà del Llibre 2 BMO (1702 -1748, amb C) núm.101.Girona 1982.

LA BROQUETA
 especialitzats en pinxos i broquetes
 productes artesans · entrega a domicili · venda al major

C/ RIELL DE LA FONT S/N, MAU 1
 Tel. 972 75 59 03
 17133 SERRA DE DARÓ
 www.labroqueta.com

tallers
DARÓ

MECÀNICA I ELECTRICITAT
 DE L'AUTOMÒBIL

Camí de la Font, s/n.
 Tel. 972 75 76 03
 17133 SERRA DE DARÓ
 (Girona)

Can Bech

www.canbech.com
 Tel. 972 761 812

Herbes remeieres: La farigola

PROPIETATS, USOS I REMEIS:

Conté nombroses substàncies actives, com el timol. És una planta amb forces aplicacions medicinals i amb notables propietats antisèptiques. Pres en forma d'infusió, afavoreix la digestió després de dinars copiosos. I també s'utilitza a la cuina com un condiment.

Sistema digestiu: Afavoreix la digestió, evita els espasmes gàstrics i intestinals i evita la formació de gasos i retencions pútrides als intestins.

Antireumàtica: Pel seu contingut en timol, resulta adequada en el tractament de malalties reumàtiques.

Ginecològic: Rebaixa lleugerament els dolors de la menstruació i facilita el buidat, evitant els problemes col·laterals que ocasiona com mal de cap, retenció de líquids i irritabilitat en general.

Antisèptica: Es pot emprar per alleugerir el dolor de gola en cas de tenir angines o quan es té el pit carregat. Impedeix el desenvolupament de microorganismes patògens causants d'infeccions.

Estimulant digestiu: L'essència de la planta estimula la gana, essent molt interessant en casos d'anorèxia

ÚS EXTERN:

Cicatritzant-antisèptica: Rentar les ferides amb una infusió ben carregada de summitats florals va molt bé.

Relaxant i somnífer suau: En situacions de cansament o pes general es pot aplicar un bany relaxant, afegint a l'aigua de la banyera una infusió gran de flors de farigola. I una infusió molt lleugera, amb una cullerada petita, pot ajudar a agafar el son.

Dolors musculars: Per les seves propietats antiinflamatòries és molt útil com a relaxant muscular per tractar malalties com la fibromiàlgia i dolors musculars. Fregar la zona adolorida amb una barreja d'oli essencial i d'oli d'oliva.

Propietats culinàries: A la cuina es pot utilitzar per donar més sabor als plats, alhora que augmenta les propietats medicinals dels àpats. La presència de la niacina afavoreix la circulació de la sang, redueix el nivell de colesterol i evita el símptoma d'indigestió.

Repel·lent de mosquits: La presència d'alcohols i olis essencials (especialment carvacrol) la converteixen, juntament amb l'alfàbrega en un bon repel·lent de mosquits, per la qual cosa es pot emprar com a planta conreada o de jardí. Posant-la a prop de les finestres pot ser útil perquè aquests insectes no s'apropin als habitatges.

Nom vulgar: Farigola

Nom científic: *Thymus vulgaris* L.

Família: Labiades.

Hàbitat: Creix espontàniament en marges, juntament amb altres plantes com el romaní, l'espígol i les estepes. Es tracta d'una planta de clima mediterrani.

Característiques: Mata perenne aromàtica de fins 30 cm d'alçada. Tiges llenyoses i grisenques. Fulles lanceolades o ovades, enteres, peciolades, amb el revers cobert de pèls blancs i amb els marges doblats cap a dins. Flors rosades o blanques amb la corolla de llavi superior escotat i l'inferior dividit en tres lòbuls. Calze vermellós i vellutat.

TOXICITAT: S'ha de controlar l'ús de l'oli essencial. No s'hauria d'usar en cas d'embaràs, úlcera o problemes cardíacs. L'ús elevat d'aquest oli, pel seu contingut en timol, pot produir hipertiroïdisme o intoxicació per la irritació de l'aparell digestiu.

HISTÒRIA És originària de la zona mediterrània occidental i creix espontàniament al centre d'Europa, als Països Balcànics i del Caucas; la planta es cultiva a l'Europa Central i Meridional, Àfrica Oriental, Índia, Turquia, Israel, Marroc i a l'Amèrica del Nord. Els principals països productors són Espanya, Marroc, França, Bulgària i Hongria.

Els antics egipcis la utilitzaven amb altres ingredients per embalsamar els morts. A l'antiga Grècia s'usava com a perfum durant els banys i la cremaven com a encens als temples, davant l'altar dels déus, creient que era una font de valor.

Es creu que l'extensió de la farigola per Europa va ser gràcies als romans, ja que l'utilitzaven per purificar els espais i per donar un sabor aromàtic al formatge i als licors.

Durant l'Edat Mitjana es posava sota els coixins per a agafar el son i protegir-se dels malsons. I les dames brodaven la figura d'aquesta planta en les vestidures de cavallers i guerrers puix que es considerava que els donava valor. També l'utilitzaven com a encens sobre els fèretres dels funerals perquè creien que assegurava el pas a l'altra vida.

 profruit
GIRONA
Ctra. Torroella, 2 (17133) Serra de Daró
T/ 972 75 88 75 F/ 972 75 50 84
profruitgirona@yahoo.es

finEstres Empordà scl.
Ctra. de Torroella, 12 - Tel. 972 75 81 21
17133 SERRA DE DARÓ (Girona)
info@finestresemporda.cat

 FINSTRAL

Els infants, els joves i les noves tecnologies. La generació digital

Les anomenades Noves Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC), s'han desenvolupat i incorporat en la vida de les persones a una velocitat vertiginosa durant els darrers anys. Si mirem al nostre voltant, podem observar clars canvis en la forma de comunicar-se, organitzar-se, gestionar els recursos, treballar o fins i tot divertir-se. Els infants i joves d'avui són el reflex d'aquest gran canvi comunicatiu.

Els adults d'ara hem conegut fa relativament poc el creixement d'internet, l'aparició dels primers *smartphones* i *tablets* o l'explosió de les xarxes socials. La diferència amb els més petits està en el fet de no haver-ho viscut i integrat en el nostre dia a dia des d'infants. És, per tant, la infància d'ara la coneguda com a generació digital, una generació que, juntament amb les del futur, ha de marcar un nou sistema de comunicació i relació en la societat que ja comença a ser una realitat. Davant d'això, és necessari contemplar les noves tecnologies com a part important del desenvolupament integral de la persona, i és des d'aquest objectiu des del qual hem d'aprofitar totes les potencialitats que les TIC ens ofereixen en tots els àmbits de l'ésser humà.

Els infants i joves no interactuen amb les noves tecnologies només a casa, també ho fan en entorns educatius o d'esplai. Però és a casa on les famílies tenim la responsabilitat de procurar que en facin un bon ús i per això cal una implicació i ser-hi presents sobretot en etapes com la infància i l'adolescència. No ens ha d'espantar que els nostres fills des de ben petits entrin en contacte amb aquesta mena de dispositius si nosaltres com a pares i com adults estem al seu costat i els acompanyem de forma responsable.

QUÈ PODEM FER PER GARANTIR-NE UN BON ÚS?

Conèixer l'entorn. Per tal de poder entendre i actuar en l'educació dels nostres fills i filles vers les noves tecnologies és important que pares i mares tinguem un cert coneixement sobre aquest tema. Per tant, és interessant que coneguem el funcionament d'un ordinador, les possibilitats de navegar per internet, la necessitat d'anar amb compte a les xarxes socials o de com funcionen les aplicacions del mòbil, entre d'altres. Només coneixent l'entorn podrem actuar correctament amb els nostres fills.

Conèixer els hàbits del nostre fill/a. És important observar quin consum en fan els nostres fills a casa. Veuen la televisió, utilitzen internet per a buscar informació, per a llegir publicacions sobre les seves aficions, per a xatejar, utilitzen *Whatsapp* per a comunicar-se amb els seus amics, juguen a

Compartir l'ús de les noves tecnologies, normalitza aquesta eina.
Font: Internet.

FREE TIME
SERRA
AUTOS CLASIC-SPORT

C/ Riells, A4 · Pol. industrial · 17133 Serra de Daró · Girona (Spain)
Tel. 609 301 448 · rodriguez@tessa.net · N.I.F. B55006217

AGRI JARDI

carrer del Freixes, 1
17133 Serra de Daró (Girona)
tel. 609 34 52 11 - Info@agrijardi.com

www.agrijardi.com
www.facebook.com/agrijardi

videojocs... A més del mateix ús, també és important observar aspectes com els horaris, el temps que hi dediquen al dia, etc., per tal d'esbrinar quines millores o canvis podem oferir-los.

Interactuar amb ells. El fet de compartir l'ús de les noves tecnologies a casa és un factor essencial. Si els infants i joves veuen que els seus pares i mares també som usuaris habituals d'internet, televisió, xarxes socials, aplicacions informàtiques, etc., i a més en fem ús amb ells de manera compartida, afavorirà molt la visió dels infants de les noves tecnologies com un element comú amb els seus progenitors. Amb això aconseguirem que el seu ús sigui més "normal" a la llar, així com les inquietuds, dubtes o problemes.

Espai públic per a les TIC. Un factor interessant és que els mateixos dispositius estiguin en un espai públic de la casa, com per exemple el menjador o sala d'estudi compartida. El fet de tenir l'ordinador allà fa que també l'ús sigui més públic i més transparent per a tots els membres de la família. El mateix succeeix amb altres tecnologies com la televisió, la videoconsola, la *tablet*, etc. El fet d'estar en un espai on diferents membres de la família hi poden ser presents afavoreix que l'usuari, en aquest cas l'infant o el jove, no s'hagi d'aïllar a la seva habitació per tal de poder-ne fer ús i alhora els pares tinguem accés, sense intimidar, a l'ús que se n'està fent.

Mesures de seguretat. És important que pares i mares coneguem com fer dels dispositius tecnològics eines segures per a l'ús d'infants i joves. Existeixen opcions de seguretat del navegador, antivirus i tallafocs, contrasenyes per a cada usuari que accedeixi a l'ordinador, etc., que poden evitar l'accés a informació no adequada per part de l'infant. De tota manera la millor eina de seguretat és ser-hi present quan els nostres fills utilitzen les TIC i donar-los prou confiança perquè qualsevol dubte que puguin tenir siguin capa-

ços de comunicar-nos-ho.

L'ús de les noves tecnologies és bo, enriquidor i interessant sempre que s'utilitzin en mesura i que aquestes no substitueixin el fet de sortir al parc a jugar amb els amics, quedar amb la colla, fer esport... relacionar-se amb l'entorn i els companys "de manera no virtual". Hem de ser capaços d'organitzar-nos i donar prioritat allò que més ens convé, i nosaltres com a pares i mares hem de vetllar perquè els nostres fills i joves donin prioritat a allò que els pot ajudar a créixer i a ser una mica més feliços. Entre tots podem fer que l'ús de les TIC (Noves Tecnologies de la Informació i la Comunicació) no esdevingui un problema sinó una oportunitat.

Les noves tecnologies també s'han incorporat en els entorns educatius.
Font: Internet.

INSTAL·LACIONS
GIROEMP

C/Riells, 12 - NAU A
17133 Serra de Daró (Girona)
Tel. 972 75 95 46 / Fax. 972-76 79 34
inst.giroemp@sitefcon.com

Instal·lacions Paretas, s. l.

Aigua • Llum • Aire condicionat
Calefacció • Gas

Carrer Rutlla, 15
Teléf. 972 76 90 11 - Mòbil 629 37 21 04
17133 PARLAVÀ (Girona)
instalparetas@hotmail.com

Reportatge

El Casal, l'empremta cultural del jovent de Serra

EL CASAL CULTURAL, segons explica en Martí Casadellà, fins que no es va arreglar, era "un magatzem arruïnat" que pertanyia a la rectoria i a l'església i que "no servia per a res, només era un niu de coloms."

Pels volts de l'any 1965, el jovent de Serra va anar a trobar a Mossèn Mateu, que ja era molt gran, i al capellà coordinador del jovent de la comarca i de la Tallada, Josep Collelldemont, per parlar de la idea que havien tingut d'arreglar el Casal. En Collelldemont s'encarregava de fer xerrades al jovent de la comarca i, vés a saber si, sense adonar-se'n, va encendre una espurna en aquells nois i noies, ben decidits a promoure un centre cultural al poble. Després de parlar-ho i rebre el seu suport, el jovent va anar a trobar el bisbe Jubany per exposar-li la idea. Aquest també de seguida s'hi va avenir. I així és com, al cap de pocs dies, entre tots van començar a reformar l'edifici i van crear el desitjat Centre Cultural.

Els 60, renaixement cultural català

Des de finals dels anys 50, és perceptible en el si de l'Església catòlica catalana un cert canvi d'actituds, un nou dinamisme, un afany de revitalització. L'arribada a les parròquies de vicaris joves amb inquietuds tant intel·lectuals com pastorals, que no han viscut la Guerra Civil però contempen l'execrable perpetuació del franquisme i el descontentament de les classes populars, contribueix a canviar aquest panorama. D'altra banda, i sobretot a partir dels anys 60, el món cultural català viu també canvis importants. De sobte, a banda de la cultura oficial, identificada amb el règim i expressada fonamentalment en castellà, apareix una cultura d'oposició, que té com a vehicle

Diferents instants de la inauguració del Centre Cultural, que va comptar amb la visita del bisbe Jubany. Foto cedida per Martí Casadellà.

majoritari la llengua catalana i que va abandonant els plantejaments purament resistencials per adreçar-se a les majories. Passa sobretot en els mitjans escrits. Qui sap si, de forma modesta, Serra recull aquest moment històric d'efervescència cultural catalana de la Catalunya dels anys 60 en aquest episodi que recordem avui de la seva història local.

El Centre Cultural

Gràcies a l'empenta popular, l'any 65 el Centre Cultural va anar prenent forma. N'hi havia que anaven a buscar sorra, d'altres que portaven les totxanes, uns que feien l'obra... En Martí insisteix "Es va fer realitat gràcies a tot el jovent del poble, érem tots, i quasi tots, fèiem de tot." I un cop enllestit, la seu cultural va convertir-se en el centre neuràlgic de la població. Es va crear una quota de socis per tenir diners per pagar les despeses per con-

dicionar-lo com a espai multi disciplinar i per poder fer el manteniment de les despeses mensuals. I van començar a celebrar-s'hi tornejos de ping-pong, de futbolí, van sortejar-se paneres de Nadal, es van fer concursos de pessebres, s'hi va posar televisió, tocadiscos i, fins i tot, es va crear un grup de teatre i una publicació periòdica anomenada "Avanç".

La direcció del casal

Per tal que la feina del Centre Cultural no recaigués sobre tres o quatre persones, mitjançant una reunió general es van crear juntes de treball. Tal com es pot llegir en una de les primeres publicacions de l'Avanç, "es varen formar les juntes de neteja, d'esports, de teatre, de música, de biblioteca, de periòdic i d'excursions." I, cada una d'aquestes, segons relata el text, estava integrada, per quatre o sis persones i un president que tam-

bé formava part de la junta central. En aquest mateix escrit, però, es demana la col·laboració de tots: "La llavor d'aquestes juntes no servirà de res si tots nosaltres no hi col·laborem, perquè no són ells qui ho han de fer tot, sinó que han d'anar al davant per donar una idea i tots nosaltres seguir-los. Ànim! Ajudem-los a fer un Casal millor!".

El teatre, tot un èxit

El teatre va ser una de les iniciatives que més èxit va tenir. Van fer diverses representacions. En Martí feia de director i d'actor i, al grup, hi havia homes i dones de Sant Iscle, Serra i Llabià. Normalment, a cada obra actuaven vuit o nou persones. La primera que van assajar va ser "Endevina qui t'ha tocat?". Era molt curta, però els va anar bé per a portar-la en una confrontació comarcal que es va fer als Àngels. "En aquesta trobada comarcal, cada poble presentava una cosa, i nosaltres vam presentar aquesta obra i resulta que vam ser els millors de la comarca". Tot darrere van venir altres representacions. A en Martí li vénen alguns noms al cap: "Arribaré a les set mort", "La ferida lluminosa", "La clau" i la que ell considera que va ser la millor: "L'Oncle Anton". Aquesta, segons diu, a part de ser una comèdia molt bona, "nosaltres fèiem comèdies, que era el que agradava a la gent que ens venia a veure", va ocórrer que va trobar un personatge, en Josep Feliu, que malgrat que era la primera obra que feia, va clavar el paper. Feia d'àvia amb veu de dona, i "va ser l'home ideal." L'obra tractava d'un oncle que per conèixer com reaccionarà la seva família quan mori, fa el testament i ho deixa tot a la tia Maria i es fa el mort, i apareix disfressat de Tia Maria. En Martí recorda que a Serra sempre feien un parell de representacions, perquè la gent tingués l'oportunitat d'anar-hi almenys una vegada, però n'hi havia, com la flequera, la Lola de Cal Carreter, la Carmen de can Feliu, que no s'havien mogut mai del poble, que "si podien, venien les dues vegades i m'abraçaven mig plorant per donar-me les gràcies per fer aquelles comèdi-

es." També feien *bolos* a poblacions veïnes com Fonteta, Parlavà, Foixà, Torroella i Rupià.

El periòdic l'Avanç

El 1968 el Centre Cultural va crear la publicació informativa l'AVANÇ, origen de la revista actual, que a part de reunir textos de diversos autors escrits a màquina sobre idees i reflexions disperses, també donava veu al municipi, parlava de les activitats que tenien lloc al centre cultural i feia un balanç dels ingressos i despeses que hi havia perquè tothom pogués estar-ne al dia. En Martí explica que la voluntat de crear aquesta publicació va sorgir del seu germà Josep, "que sempre tenia la idea que s'havia d'exposar el que es pensava perquè anys més tard, llegint-ho, podies veure com havies evolucionat." Però la revista tingué una curta volada, després de la publicació de sis números, el novembre de 1969, deixà de publicar-se fins al 1999, quan l'Ajuntament, s'encarregà de recuperar-la per donar-li continuïtat en una segona etapa de caràcter més municipal. Sembla evident que, tal com va passar amb el centre cultural, l'efervescència cultural de Serra va tenir una prompta data de caducitat. Com diu en Martí, ells van haver de seguir les seves vides: uns van marxar a la facultat, d'altres van casar-se i, malauradament, no hi va haver una altra colla de joves que continués la seva feina. Durant anys el casal va restar apagat. I és ara que, d'una altra manera, ha recobrat vida convertint-se en centre de tertúlia, cafè i partida de la gent gran de la població.

La representació d'una obra al Casal de Serra. Foto cedida per Martí Casadellà.

**COSTABRAVA
SPACE**
SELF-STORAGE
SERRA DE DARÓ

TRANSPORTS, CEREALS I FARRATGES

Arcadi Salvador, s.l.

SANTI 660 450 884

info@arcadisalvador.cat

Ctra. Torroella, s/n - 17133 SERRA DE DARÓ (Girona)

Àlbum fotogràfic

1

2

3

4

5

6

1. TROBADA DE CLÀSSICS

Un centenar de vehicles clàssics, entre cotxes, motos i fins i tot algun tractor es van acostar per participar a la 6a Trobada de Clàssics organitzada per "la Colla de Serra".

2 A LA 8. LA FESTA MAJOR DEL ROSER DE SERRA

La Festa Major del Roser va començar el dia 1 de maig amb la tradicional passejada en bici. Prop de 50 persones d'edats molt diverses van participar-hi. Un cop acabada la ruta de 14km es va oferir un vermut a tots els participants.

El 3 de maig va tenir lloc la festa infantil, que va ser tot un èxit de participació. A la tarda més d'un centenar de persones entre infants i adults van gaudir de jocs tradicionals pensats per a grans i petits. Feia goig veure com jugaven i compartien la tarda diferents generacions amb els jocs de sempre. Per acabar, van berenar coca dolça amb xocolata i van gaudir de l'espectacle infantil FEFÉ&COMPANYIA.

Finalment, el 4 de maig, va tenir lloc la Festa del Roser que va iniciar-se al matí amb un ofici solemne amb la Coral Vergelitana que, un

cop acabada la missa, va oferir un repertori de cançons del cantautor Lluís Llach. La tarda va començar com cada any amb una audició de sardanes amb la cobla Bisbal Jove i es va tancar amb l'acte més esperat, el concert de l'Orquestra Maravella i el ball de fi de festa, al qual hi van assistir unes 700 persones.

9 i 10. NIT JOVE DE SERRA DE DARÓ

El 24 de maig Radiohits i l'Orquestra Di-versions van ser els encarregats d'amenitzar la 4a festa jove amb un èxit total de public.

Àlbum fotogràfic

11. FIRA DEL VI, LA MEL I EL FORMATGE

El mes de maig es va celebrar una nova edició de la fira.

12 AL 14. CELEBRACIÓ DE L'ONZE DE SETEMBRE

Per celebrar la diada de l'11 de setembre, el vespre abans es va organitzar un sopar popular i un concert de música catalana amb el grup Què Tal?. Es va organitzar juntament amb els veïns de Gualta i, finalment, unes 100 persones van assistir al sopar de germanor i al concert. La "Colla de Serra" va ser l'encarregada de fer el tradicional cremat.

15 i 16. DINAR DE GERMANOR A ELS ÀNGELS

El 5 d'octubre una colla de veïns de Serra van celebrar el tradicional dinar de germanor a al santuari dels Àngels.

17. LA FESTA MAJOR DE SANT ISCLE

Aquest any el temps va acompanyar tots els actes programats pel dia de la festa, que va tenir lloc el 16 de novembre. La Cobla Els Rossinyolets va acompanyar la celebració de la missa i després va tocar les sardanes.

18 i 19. QUINA ERÒTICA

Un any més la quina eròtica organitzada pel jovent de Serra va ser tot un èxit. Va tenir lloc el 20 de desembre i, els que hi van assistir, van poder gaudir de tres xous i del repartiment de molts premis.

18

19

20

21

22

23

20. CONCERT DE NADAL

Durant la missa del dia de Nadal un grup de joves músics veïns de Serra i Gualta van acompanyar la celebració. I un cop acabada la missa van oferir un petit concert de nades tradicionals d'aquí i d'arreu del món.

21 i 22. VETLLADA NADALENCA A SANT ISCLÉ

El dia 4 de gener a la tarda, a l'església de Sant Isclé va tenir lloc

una vetllada nadalenca amb la col·laboració de la Coral Vista Alegre de Girona. Després vam berenar tots junts.

23. FESTA DE LA CANDELERA

La Candelera és la festa petita de sant Isclé. El passat 1 de febrer es va celebrar una missa amb l'acompanyament musical de la Coral Anselm Viola de Torroella de Montgrí.

Entrevista

Martí Casadellà, una nissaga d'agricultors a Serra de Daró

EN MARTÍ CASADELLÀ, nascut a Serra de Daró el gener de 1946, és un home de pagès que ha viscut sempre envoltat de camps i animals. És una persona de poques paraules que sempre es presta a col·laborar. Avui busca records compartits amb la gent de Serra. "Una cosa que té aquest poble és que el jovent de la nostra generació sempre hem estat molt ben avinguts". La mirada no enganya. Ho sent així. Emotiu i amb aquest somriure trapella que atrapa, després de cercar records divertits de la joventut, parla de les seves altres passions, la cuina i la família. Es desviu parlant de la Dolors. Hi ha amors que floreixen encara més amb el pas dels anys. Els fills, els néts... Al cor d'en Martí hi ha lloc per a tots. Deu ser per això que la porta de Can Casadellà, ara convertit en agroturisme, pràcticament sempre sigui oberta? I si us rep amb alguna llàntia a la camisa no us sorprengueu tampoc, doncs la seva mà per la cuina i la seva debilitat pel bon menjar, llegat de l'àvia, és llargament coneguda. Epicentre de cassolades i àpats populars, encara hi ha amics que quan el veuen li recorden el sabor d'alguna menja històrica.

Va néixer a Serra de Daró. Els seus pares eren nats aquí també?

Jo vaig néixer el 18 de gener de 1946 a Serra, però el meu pare, en Sebastià Casadellà, en realitat era de Can Vilosa de Corçà. Fins als set anys no va venir aquí. El meu besavi, en Sebastià Casadellà Casademont treballava de masover a Can Ribot, que està aquí al costat, i el 1898, va comprar Can Ribas, que ara es coneix com Can Casadellà.

Tota una nissaga de pagesos?

Sí, sempre ho hem estat i sempre hem fet una mica de tot. A l'època del besavi hi havia pollastres, ànecs, porcs, vaques pels vedells... I amb el meu pare també hi va haver una època que vam fer llet per la Ram, però ens ho vam acabar traient perquè era un negoci ruïnós. Totes les cases tenien vaques!

I les dones què feien?

La mare feia feines de la casa i l'àvia cuinava.

Devien rentar la roba al Daró?

No, perquè aquí a l'hort hi teníem un safareig i no ens calia anar-hi. Però aquí a casa, paraven moltes dones que venien amb carretes transportades per rucs des d'Ullastret i Parlavà a rentar el riu al Daró. Com que hi havia arbres i s'hi podia parar bé... A vegades s'ajuntaven fins a trenta dones per a rentar roba i l'aigua no s'acabava mai. Aquí inclòs hi havia la Font de la Gitana, que ara s'ha perdut, que sempre

rajava.

Així, el riu, sempre tenia aigua?

Sí. Ara és diferent, perquè es fa molt blat de moro i al juny ja queda sec de tant regar i fins al setembre no torna a haver-hi aigua. Però abans no se'n feia tant. Es feia més ordi, civada, blat, faves i tot era més ecològic. No hi havia aquests problemes d'aigua.

Quants germans té?

Quatre. Jo sóc el gran, després hi ha en Pere, en Josep que va morir fa poc, l'Àngel i en Francesc.

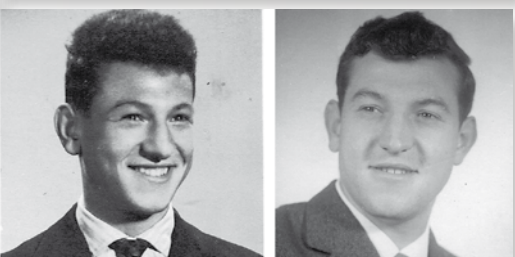
I què feien, de nens?

Es jugava molt al carrer i al costat de les cases. En ser un poble petit i sense televisió, es jugava molt a fora. I també una cosa que té aquest poble, és que el jovent de la nostra generació sempre hem estat molt ben avinguts i, tots jugàvem amb tots.

Recorda algun joc en especial?

Jugàvem al mocador, i al pati del col·legi també recordo que jugàvem al bli ble, que era com una versió del beisbol que es jugava amb un tronc que tenia una punxa a cada cap i amb la que havies de picar un altre tronc i si, en llançar-lo, algú te l'agafava abans de caure a terra, quedaves eliminat.

Martí Casadellà al davant de la porta de l'agroturisme. Darrere seu, un cartell de ceràmica anuncia que si la porta és oberta, és que hi són.
S. Yxart

I es devien banyar al riu Daró?

I tant! Tot el jovent. Bé, els que sabien nedar, els que no, ens ho miràvem o ens banyàvem allà on tocàvem de peus a terra. Aquí gairebé tothom s'ha banyat al Daró i al Ter. Jo al Ter no, perquè això ja era una altra cosa.

I de petits, hi havia costum d'anar a la platja?

A la platja hi anàvem un parell de cops l'any amb els pares i els tios de Cruïlles. La meua mare era nascuda a Sant Miquel de Cruïlles i tenia família allà i a la Bisbal. I recordo que anàvem amb la tartana a la platja de Pals. Ens banyàvem i després dinàvem. Uns portaven pollastre rostit, els altres, com que eren confiters, portaven les postres i nosaltres dúiem truites i ho compartíem. Però llavors la platja era pràcticament buida, no hi havia tant costum com ara d'anar-hi.

Va anar a escola a Serra?

Sí, vam estudiar a l'escola de Serra

Moments familiars amb els pares i els seus germans a Can Casadellà. Imatges cedides per Martí Casadellà.

Diferents instants de la seva joventut. Imatges cedides per Martí Casadellà.

amb la Concepció Sais, la mare d'en Santi. A la classe potser érem una trentena de nens de Serra, Sant Iscle, Llabià, Fonolleras... Hi anàvem nens i nenes, tot i que s'ha de dir que a Serra, en el cas de la nostra generació, hi havia molts més nens que nenes. I quan vam acabar els estudis aquí, a mi em van internar a la Salle de Girona i, durant quatre anys, vaig fer el comerç. Els meus germans van anar a l'Acadèmia Santa Caterina de Torroella amb el Sr. Pujol.

I què feia el jovent els caps de setmana? Hi havia cine a Serra?

Sí, a l'*altillo* de l'escola es feia cine els dissabtes. Se n'encarregava en Salvi Ros i després l'Arcadi. Les primeres pel·lícules que hi vaig veure, jo potser tenia 8 anys. I ja més endavant anàvem al cine a Torroella en bicicleta, tot el jovent plegat. Potser érem 13 o 14! Normalment anàvem al *Centro* i després de la sessió, anàvem a la *Sala de Cinema*, que hi feien ball i ballàvem amb noies de Torroella.

Que no hi havia noies a Serra?

Potser hi havia 17 o 18 noies per tres

noies. I les noies d'aquí no solien ballar gaire.

I no anaven a La Bisbal?

A la Bisbal hi anàvem quan ja teníem vehicle. Primer amb moto i, després, amb cotxe. Anàvem a *Can Met*, que estava allà davant de les voltes, on ara hi ha el *Valvi*. Era un bar discoteca. I també al *Long Jong*, que era la discoteca que hi havia sota les voltes.

Quan va conèixer la seva dona?

La vaig conèixer després de la mili, que la vaig fer a Girona durant vint mesos.

I com va anar?

Amb els amics tornàvem d'una discoteca de Figueres amb el meu *R-10* i ens vam parar al Bar *El Brindis* de Viladamat a sopar. Hi havia en Barris, l'Enric Cruset i algú més. Vam demanar xai a la brasa amb pa amb tomata i jo, en posar-me a tallar el xai, vaig tenir tan mala fortuna que la costella va sortir disparada al plat d'en Barris. Allà al bar hi havia altres colles de nois i noies que venien de la discoteca que ho van veure i van riure. En aca-

En Martí rodejat d'allò que estima: la colla d'amics, la Dolors, els fills i els animals. Fotos cedides per Martí Casadellà.

bar de menjar vam coincidir a la porta amb la Concepció Pujol, que més tard es casaria amb l'Enric Cruset. Aquest, com que jugava a futbol amb el Torroella, era molt conegut, i va quedar amb la Concepció per trobar-se, al cap d'uns dies, a la Festa que feien a Flaçà el 12 d'octubre. Nosaltres també vam anar a Flaçà. La tradició era que a l'envelat els homes donàvem la volta i quan veiem una noia que ens feia el pes, li demanàvem per ballar. Jo anava amb en Barris fent la volta, quan de cop, aquest em diu: "mira, aquesta noia és de Viladamat" i m'assenyala la Dolors i jo li dic que no i, per sortir de dubtes, la trec a ballar. I resulta que ella llavors em diu que sí i que m'havia vist fer saltar la costella. Total que des d'aquell dia va ser ella. Vam festejar uns anys i, després, ens vam casar.

I es van instal·lar a Can Casadellà?

Sí, llavors no hi havia costum de marxar de casa. El gran era l'hereu i s'havia de quedar, i els altres fills se'ls pagava estudis perquè poguessin tenir una carrera i fer la seva vida. A casa, tots van estudiar. En Josep va acabar fent de professor a Bellaterra, en Pere es va dedicar a la compra-venda de pisos, l'Àngel va acabar essent pastisser i en Francesc ha fet sempre una mica de tot. Viuen fora, però la veritat és que sempre que poden venen cap aquí.

Ha canviat molt Serra des que hi va néixer?

Ha canviat en l'aspecte que tot canvia, però hi ha coses que s'han mantingut igual. Potser les festes més religioses són les que s'estan perdent. Abans recordo l'església de Serra plena, ara

diria que això ja és difícil de veure. Però en canvi, hi ha tradicions com la Festa Major, la pujada als Àngels i molts altres esdeveniments d'aquí i de Sant Iscle que continuen fent-se igual. Potser no hi ha tant de jovent com abans, tot i que darrerament estic content perquè també ha sorgit una sèrie de joves que es mouen molt per a fer coses al poble i pel poble, i que estan molt ben avinguts. I això que molts són sobrevinguts! Però van tots a l'una i si han de fer una cosa, la fan, i la fan molt bé.

Li recorda una mica el jovent de la seva generació? El que va impulsar el casal, la revista...?

Sí, nosaltres també vam tenir un moment, a mitjans dels anys 60, que vam impulsar moltes coses. Teníem 18 anys o més, i molta empenta. Vam

arreglar el casal i el vam convertir en un centre cultural, vam promoure un grup de teatre, competicions de ping-pong, de futbolí... I també vam crear aquesta revista.

I la seva afició per la cuina, d'on li ve?

Ui, jo vaig començar a cuinar abans dels 18 anys, però va ser una casualitat, tot i que sempre m'ha agradat menjar bé. La meua àvia cuinava molt bé i era de molt bona vida. Un dia que es feia una trobada de jovent comarcal a la Gola del Ter vam decidir fer un arròs. Havíem de ser una trentena de persones i jo li vaig demanar a la meua àvia com havia de fer l'arròs i el vaig fer. Encara conservo la cassola! I després d'aquesta, va venir una altra trobada que vaig fer peus de porc i, de mica en mica, m'anava engrescant i començava a llegir llibres de cuina... I en una ocasió, que vam anar a enterrar la sardina per carnaval amb la colla de Serra i que el dia abans havíem pescat una carpa al Daró, vaig decidir cuinar-la amb cervesa com deia en una recepta. Vaig seguir-ho tot al peu de la lletra, però cuinàvem amb foc de terra i recordo que hi va haver un moment que allò va començar a treure espuma i que es va buidar la meitat de la cassola. En Xicu Claveguera va començar a dir "això poc ens ho podem menjar", però resulta que quan ho vam tastar i ens vam acabar el peix, encara n'hi havia que sucaven el pa a la cassola! I

avui, encara n'hi ha que em recorden aquella carpa amb cervesa! Això em va animar i així és com he acabat cuinant, tot i que actualment a la casa rural ja cuino menys i he deixat de fer càterings.

Quan decideixen fer el pas de convertir Can Casadellà en una casa rural?

A la dècada dels 90, una amiga de la meua dona, que portava el DARP de La Bisbal, ja li deia que ho féssim, però la Dolors no volia, perquè ella sortia amb les cabres i els gossos a pasturar i deia que això era el que volia seguir fent. Però fa uns 11 anys finalment ens vam decidir. Ens dedicàvem a plantar horta, fèiem 12.000 enciams a la setmana i només ens donaven 6

pessetes per cada un. Ens vam empipar i vam decidir reformar tota la casa per condicionar-la. Actualment hi ha 5 habitacions i un apartament i és un agroturisme, perquè hi ha una mica de granja i hort per a l'autoconsum.

Això sempre atreu la gent de fora?

Sí, els agrada poder veure els animals. I jo sempre m'ho faig venir bé i tinc una incubadora, perquè cada cap de setmana neixen oques, o ànecs, o perdius, o guatlles, o faisans i ho puguin veure. I igual faig amb els cabrits!

Cuinant l'arròs a la cassola de la Festa Major de Sant Iscle. Fotos cedides per Martí Casadellà.

Ctra. d'Ullastret, 1 · 17133 SERRA DE DARÓ (Girona)
Tel. 972 75 70 58 · Fax 972 75 97 30

anecelemporda@anecelemporda.com · www.anecelemporda.com

d'occ catalonia

Tel. 972 75 83 37 - Fax 972 75 97 78
C/ Riell de la Font, s/n - 17133 Serra de Daró (Girona)

doccatt@doccatalonia.com · www.doccatalonia.com

Empresa

Can Bech, una empresa internacional amb seu a Fontanilles i Serra de Daró

Can Bech®

EN GERARD BECH, fill d'en Santi i la Montse del Restaurant Can Bech, és l'emprenedor d'aquest ambiciós projecte que, amb un 35% d'exportació internacional, es fruit de l'esforç d'un equip humà, on destaca que ell només és una peça més de l'engranatge.

El restaurant Can Bech de Fontanilles és l'origen d'aquesta empresa dedicada a l'elaboració de mermelades i salses gourmet. Imatges cedides per Can Bech.

Can Bech és una empresa familiar dedicada a l'elaboració de mermelades i salses gourmet ubicada originàriament a Fontanilles que fa un parell d'anys ha traslladat el seu magatzem en una nau de Serra de Daró. L'empresa neix arran d'unes famoses postres que elaboraven els pares de l'actual gerent de Can Bech al restaurant amb el mateix nom que van obrir el 1981 a Fontanilles. Les figues confitades en almívar d'en Santi i la Montse van tenir tal èxit entre els seus clients que, deu anys després d'obrir el restaurant, a banda de tenir-les a la carta, van començar a comercialitzar-les en pots de vidre. Primer, entre els seus clients, però de mica en mica s'estengueren per tot el territori català. Més endavant, es començaren a vendre les prunes al marc de cava. La venda d'aquells productes suposà un complement ideal per al restaurant, ja que els permetia mantenir el personal durant la setmana.

L'any 2003, en Gerard, fill d'en Santi i la Montse i actual gerent de l'empresa, decidí ampliar encara més l'empresa de conserves i elaborà mermelades de fruita, gelees, chutneys i salses. Per fer les mermelades va adquirir l'empresa Barris de Girona, que tancava. I un any més tard, quan els pares es jubilaren i tancaren el restaurant, l'empresa passà a dedicar-se exclusivament a l'elaboració i distribució d'aquests productes.

Des de fa uns anys Can Bech ven a més de vint-i-cinc països d'arreu del món, en-

tre els quals destaquen Austràlia, Mèxic, Brasil, Suècia, Bèlgica, Alemanya, Xina i els Estats Units.

35% d'exportació internacional

El 2009, Can Bech va fer una ambiciosa tasca d'expansió que li ha valgut cert reconeixement internacional i que l'ha portat a comptar el 2014 amb una exportació internacional del 35%. Ara, el seu objectiu és seguir apostant per aquest mercat, ampliant sobretot els recursos invertits als EUA. "És un mercat al qual ja hi hem posat el peu, però que és tan gran que s'hi ha de posar molts més recursos, tant econòmics com de participació en fires, en campanyes de premsa..." comenta Gerard, que sempre té clars els passos que ha de seguir.

La primera botiga, a Serra

Actualment, l'empresa compta amb una plantilla mitjana al llarg de l'any d'unes 20-25 persones que Gerard, destaca, que són molt polivalents. La majoria de processos, els de menys valor afegit, són externalitzats. Fins i tot la venda dels productes es fa a través de distribuïdors, de botigues i de la cooperativa Empordàlia, de la qual formen part. Però segons Gerard, això està previst que canviï pròximament, ja que té la intenció d'obrir una botiga pròpia a Serra de Daró. La nau, que ara només funciona com a magatzem, a finals del 2015 inicis del 2016, podria obrir les portes a la primera botiga de l'empresa, que treballaria de forma conjunta a la resta de distribuïdors.

Propostes per enriquir la cuina

Can Bech es defineix com una empre-

sa d'artesania gastronòmica. Ofereix una gamma de productes d'alta qualitat pensats per donar vida i color a qualsevol proposta culinària que un s'engresqui a realitzar a la cuina.

Es tracta de productes que conviden al client a descobrir, jugar i sorprendre's i que permeten arribar a crear infinitat de plats.

El gran assortit de salses, chutneys, gelees i conserves, tant serveixen per acompanyar pastes, com per elaborar postres, preparar vinagretes, salses, canapès, còctels, gelats, servir plats de carn o peix, elaborar amanides, crepes, gofres... posar a les torrades, derivats dels cereals i servir en taules de formatge i amb làctics, fruites i verdura diversos.

És una gamma de productes que combina amb tot i que, a més a més, està molt ben documentada a la web de

l'empresa, on a través d'un extens catàleg el client, pot recollir suggeriments culinàries pensats per cada un dels productes i trobar la més adequada per cada moment.

Productes i chutneys d'aquí

Tots els productes de Can Bech neixen de la cuina mediterrània i típica de l'Empordà. L'empresa no oblidarà el seu llegat als fogons del restaurant Can Bech i, per això, s'hi troben elements típics de la nostra cuina. Per exemple, els chutneys són agredolços fets a partir de fruites, verdures i espècies adaptades a l'estil Mediterrani. És a dir, incorporant-hi les espècies que són pròpies de la nostra cuina, de manera que el resultat són sabors d'aquí, harmoniosos i no tan picants com les receptes originals procedents de l'Índia.

Els productes de Can Bech són una proposta de creativitat a la cuina.
Foto de www.bavette.es.

Opinió

Charli Hebdo: quan dibuixar es paga molt car

Les manifestacions que van tenir lloc als carrers de París i la portada que va sortir a la revista arran dels atemptats. Imatges extretes d'Internet.

L'atac salvatge contra la revista satírica parisenca Charlie Hebdo ha provocat una allau de comentaris i de reflexions de tots colors. Mentre defensen a peu i a cavall la llibertat d'expressió i refusen de totes, totes, l'assassinat com a recurs per fer callar els adversaris, n'hi ha molts que no comparteixen la manera de fer de la Revista esmentada i que la critiquen amb molta duresa també des de l'esquerra i fins des de postures llibertàries. "Charlie Hebdo es fonamentalment un monument a la intolerància, al racisme y a la arrogància cultural. Tampoco acepto que se erija a la sagrada "Republique" en una diosa." J. A. Gutiérrez a Rebelión. " Occidente mata todos los dias. Sin ruido". Wily Toledo.

Passat un bon temps i amb més calma pot ser bo reflexionar-hi serenament.

La llibertat d'expressió i d'opinió és una gran conquesta del primer món, és una necessitat i un dret que no ens podem pas balafiar. Ser tolerant, aprendre a riure'ns de nosaltres mateixos és senyal de bona salut. La llibertat és bàsica pel bon funcionament de les societats democràtiques i per la mateixa Església Catòlica com molt bé proclamà la Declaració Universal dels Drets Humans de Nacions Unides i també el mateix Pius XII l'any 1950. La llibertat d'expressió cal proclamar-la i cal assegurar-la realment i dia a dia; cosa que avui no es dona molt sovint per exemple a Espanya, ni a Catalunya ni a l'Església catòlica. Recordem que diversos periodistes han estat foragitats dels seus mitjans, alguns fa ben poc i que molts teòlegs i moralistes foren allunyats de les càtedres aquests darrers anys. Occident faria bé de mostrar-se més prudent i humil i donar menys lliçons i no atorgar-se, enfront d'altres cultures, superioritats morals molt discutibles. Noam Chomsky citant a un funcionari dels òrgans de seguretat dels Estats Units que confessà: "Estats Units és un estat terrorista i ens n'enorgullim." (L Boff, 16 de gener del 2015) La crítica, l'humor, la sàtira són necessaris; com no, si ho és la mateixa heretgia; i ho són, a tots els poders i també a la religió, a les seves pràctiques i als seus representats. Ho són per recordar-los a tots els "Cèsars" que són mortals, ho són per purificar les fes religioses, per desemmascarar els abusos i les manipulacions amb que sovint es deixen de tractar els ciutadans com a tals per tractar-los com a súbdits i per impedir la manipulació de les consciències. La fe cristiana és més forta que el humor que la ridiculitza. La crítica argumentada i raonable ajuda a créixer i a avançar. La

crítica que posa al descobert els errors, la crítica que obliga a fer neteja de zones fosques, la crítica que estimula i agullona les persones i les societats perquè donin el millor de si mateixes, la crítica que ajuda a construir, la crítica que ajuda a destriar el gra de la palla ... És bona i desitjable. Existeix però una crítica, un humor, una sàtira que prima el fet de ferir, la mofa i la caricaturització de les persones i de les institucions, de les religions, els humanismes, els valors, que diu les coses pel broc gros sense matisos, que ho posa tot cap per avall... Si no ens queden models, referents, valors ètics i morals per oferir als infants i als joves, per tenir en compte els adults, ¿quines persones, quines societats, quina convivència, quina justícia edificarem? Fa ja alguns anys que havia escoltat comentar que des d'una rellevant Facultat d'Ètica de Frankfurt se'n dolien de la pèrdua de referents i deien que ni que fos com a hipòtesi caldria reivindicar el Transcendent i les religions com a fonament ètic i de moralitat per corregir aquest "tot és igual" i "tot s'hi val", aquesta decadència que es va imposant arreu a Occident i que fa que els mestres hagin perdut sovint el respecte dels nois i dels pares, que a les cases, els petits es converteixen en

veritables dictadors, que la persona sigui tractada com un mer objecte, la sexualitat devaluada i convertida en pura genitalitat, el treballador en mercaderia, i que el diners, la prepotència i el desvergonyiment manin arreu... El Papa Francesc digué a Lampedusa, i després ho va repetir sovint, que és una "VERGONYA" la indiferència amb què es contempla el patiment dels immigrants i d'innombrables víctimes produïdes pels poders econòmics i polítics que han deixat milions de persones sense feina, sense sostre, sense mitjans de subsistència, sense dignitat, sense drets... Humor rima amb amor i no s'avé amb agredir valors molt preuats de multituds pobres i humils. Solidaritzar-se amb els creients musulmans que s'han sentit humiliats i ofesos dignifica als qui ho fan. Però que els lectors del primer món, sovint gent benestant, no ens confonguem i ens adonem que les sensibilitats d'Occident i les d'altres àmbits culturals i religiosos no són equiparables. Ho hem de tenir en compte per a treure'n les conseqüències. Reivindiquem llibertat amb responsabilitat. No es pot faltar greument al respecte a l'altre i que no passi res, i a vegades paguen justos per pecadors, si ho podem dir així. A Nigèria, ben lluny de París, es van destruir diverses esglésies i es van assassinar alguns cristians com a represàlia per les mofes a Mahoma. Publicar una caràtula on es diu que l'Alcorà és una me... perquè no serveix per aturar les bales o representar el Papa Benet XVI en acció de sodomitzar a un nen és passar-se de rosca... El que està mal fet no pot pas ser aplaudit. Cal assumir les conseqüències dels mateixos actes i comprendre que ningú té la llibertat d'ofendre. "L'absència d'Obama a París fou una decisió política difícil però necessària, donat que el setmanari agredit és com una carrabina que dispara a tort i a dret i que fereix sectors sensibles i a societats multiculturals com l'americana, majoritàriament creient en Jesucrist" (Sigfrido Munés, 17 de gener/El Salvador-La Prensa Gráfica) "Treure pit en defensa de la llibertat d'expressió o en el seu nom reivindicar el dret a la irreverència contra Déu i contra els diversos valors quan no es creu en cap és una bogeria incomprendible" (Josep Bada, 20 de gener /Heraldo de Aragón) "No sóc creient, no m'agrada l'Església catòlica espanyola. Però no ens podem quedar sense imperatius morals. La civilització d'Occident té arrels cristianes. L'Església m'inculcà uns valors que puc compartir amb els de la societat civil, aquells valors m'han servit. Les societats d'avui no s'expliquen si no tenim en compte la religió que les va formar.. Als Estats Units fou on primer cristal·litzà la llibertat de consciència que és la llavor de la llibertat d'expressió. Atacar els creients és un atemptat perquè molts d'ells són més civilitzats que algunes persones que no

creuen" Miguel Navascues Les religions i les Esglésies no han de pretendre imposar la seva escala de valors al conjunt de la ciutadania, però això també val a la inversa. Els diversos drets humans han de poder conviure entre ells i per això mútuament es condicionen. Proclamar com un absolut l'un per damunt dels altres no em sembla legítim. I cal recordar que destruir, costa ben poc; construir és més difícil i que només ens salvarà la justícia i el bon sentit, l'obertura de la ment i del cor. Per damunt de tot cal afirmar la dignitat de tota persona i cercar la millor relació amb l'altre, el seu desenvolupament i la seva felicitat. Necessitem recuperar la consciència i l'ètica de la responsabilitat, la convicció que tots els humans formem una sola humanitat, que el que no vulguis per a tu no ho vulguis per a ningú, no es poden menystenir les creences ni convertir la ciència en un nou ídol; la ciència no ho sap pas tot ni estarà mai capacitada per respondre a preguntes que hauran de contestar les filosofies i les religions. Respondre a la violència amb més violència, amb més policies i amb més repressió, amb més retallades als drets humans no arregla les coses sinó que més aviat les agreuja. L'experiència des del temps dels Bush així ho confirma. Cal preguntar-se per les causes i les desavinences que la provoquen i cal activar altres respostes que tenen molt a veure amb la justícia i l'equitat, amb la lluita contra totes les formes de racisme i de pobresa i amb una cultura del respecte i la solidaritat, contra l'abandonament de totes les noves formes d'imperialisme i les dues vares de mesurar que practica el primer món.

L'atemptat contra la revista satírica parisenca va desencadenar que un munt de caricaturistes se solidaritzessin amb els companys de Charlie Hedbo dedicant-los alguns dibuixos. Imatge extreta d'Internet.

Una tarda de novembre, la Marina plorava asseguda sobre les fulles seques del seu jardí, al seu costat hi havia la Gota, la seva gossa. Va començar a ploure però ella no es va moure. La Marina seguia plorant i les llàgrimes li relliscaven galtes avall, tenia les mans vermelles i els cabells esbullats. La Gota se la va mirar, li va llepar la mà i es va mirar la seva caseta. A ella no li agradava mullar-se però no podia deixar la Marina sola. La Marina no podia parar de pensar en el que havia passat, s'havia quedat sola. La Violeta, la seva millor amiga, havia canviat de casa, havia anat viure a Noruega. El seu pare era periodista i l'havien destinat allà. La seva amiga se n'havia anat per no tornar en molt de temps. La Marina i la Violeta eren amigues des de petites, es van conèixer quan el pare de la Violeta va venir aquí a treballar. Ells són francesos i quan van arribar al poble no coneixien ningú.

Recordant això, unes llàgrimes grosses i dolces van rodolar per les galtes de la Marina. La Gota se li va acostar més i va repenjar el cap sobre la seva falda, no li agradava veure-la trista. La Marina va somriure, recordava el dia que es van conèixer, ella i la Violeta. Havien anat al parc amb la mare, d'això ja devia fer uns deu anys, que ràpid que passava el temps. Va acaronar la Gota, es va acostar el mocador de la Violeta a la cara i hi va retrobar la seva olor. Una olor fresca i dolça, no la podria oblidar mai. Es va eixugar les llàgrimes, va aixecar-se i va entrar a casa.

Va córrer cap a la seva habitació i es va mirar les fotos que tenia penjades a la paret. A totes hi sortien la Violeta i ella amb un somriure. Qui els hi havia de dir que un dia es separarien. Va treure uns fulls del calaix, es va asseure al seu escriptori, va agafar el seu bolígraf preferit i va començar a escriure tot el que havien viscut juntes. Ara ja no plorava, ara somreia i recordava els moments feliços, els moments tristos, totes les experiències viscudes amb la seva amiga. Va començar a escriure aquella tarda al parc quan es van conèixer jugant amb la sorra, va continuar amb les llargues classes i les divertides hores del pati. Es va aturar, ara recordava aquella tarda del seu aniversari, elles dues assegudes sota el llimoner rient i explicant-se secrets. Una llàgrima va caure sobre el paper. La Marina se'n va eixugar una altra que li rodolava i es va afanyar a eixugar el full. La seva mà no podia parar d'escriure tot el que havien viscut juntes les dues amigues. La Marina va fer un llarg viatge al passat recordant cada instant viscut, cada rialla...

Es sentia millor, molt millor. Va pensar que quan ho tingués tot escrit li enviaria a la Violeta, segur que ella també ploraria quan ho llegís. Va parar de ploure i la Marina va obrir una mica la finestra perquè li agradava sentir l'olor de la terra mullada. Va anar passant la tarda entre escrits, records, llàgrimes, somriures... Ja ho tenia gairebé tot escrit. Va mirar el rellotge, feia tres hores que escrivia! Va tornar a donar un cop d'ull a les fotos que tenia penjades i en va descobrir una de nova, l'hi devia haver penjat la seva mare mentre ella plorava al jardí. En aquesta s'hi veien la Violeta i ella abraçades a la porta de l'aeroport. La Marina va somriure, era d'aquest matí quan la Violeta i ella s'havien dit adéu. Va tornar a agafar el full i va continuar escrivint, ara explicaria el dia que la Violeta li va dir que se n'anava. D'això ja feia una setmana, eren a l'escola i totes dues s'havien posat tristes. Va recordar que la Violeta l'havia abraçada i li havia dit "Un dia tornaré". Però quin era aquell dia? I si ja s'havien oblidat l'una de l'altra? La Marina va apartar aquells pensaments del seu cap, no volia que passés i no passaria. La Marina es va estirar al llit, va tancar el llum i es va adormir feliç pensant que un dia, ella i la Violeta es tornarien a trobar, tornarien a riure com ho havien fet cada dia i tornarien a viure els millors moments de les seves vides juntes, una al costat de l'altra.

Retrats de la memòria

Trobada comarcal al Santuari dels Àngels

Recull d'imatges d'una Trobada comarcal al Santuari dels Àngels. S'hi organitzaven diferents actes esportius: un partit de futbol, curses... i cada poble hi participava amb un equip. Hi anaven els joves i la gent del poble amb autocars, perquè era tota una festa. A banda de la competició, hi havia un dinar. Es tracta de la trobada que es va fer el 7 de juny de l'any 1965.

Fotos cedides per Josep Puig i Quim Vall-llosera.

Passatemps

EL RACÓ DEL SUDOKU

NIVELL DE DIFICULTAT: NORMAL

		4	6					
						7	2	
	5	3	9		7	4		6
9	2	6					3	5
8	3		5		2			4
				6			9	2
3		5	7					
		2					8	
7	6					5		

NIVELL DE DIFICULTAT: DIFÍCIL

	8		5		9	2		
		2					7	3
4								8
8				4				5
		7	8		2	3		6
	6		7		3			
			2					4
	7					8		2
		4			6	5	3	

SOLUCIONS

7	8	3	5	9	2	4	1	
8	7	5	1	3	4	6	9	2
3	9	8	2	7	5	1	6	4
2	6	1	7	8	3	4	9	5
5	4	7	9	2	3	1	6	8
6	3	9	4	1	7	2	5	8
4	1	6	3	2	7	9	5	8
9	5	2	4	1	8	7	3	6
1	2	4	6	8	2	4	1	3

7	6	2	3	9	8	1	5	4
4	2	1	5	8	6	3	7	9
3	5	7	4	8	2	9	6	1
5	4	7	8	1	9	2	3	6
8	3	1	5	2	6	7	4	9
9	2	6	7	4	1	3	5	8
2	5	9	8	7	4	1	6	3
6	8	4	1	5	7	2	3	9
1	7	4	6	3	5	2	8	9

DETALLS DE SERRA I SANT ISCLE

per Berta Vilà i Colomer

Sabrieu on trobar aquests petits detalls del nostre poble?

- SOLUCIÓ DETALLS:
- 1) Detall de la Creu de sant Iscle
 - 2) Porta de l'església de Serra
 - 3) Espitllera de la muralla de sant Iscle

ARRÒS D'ÀNEC I FOIE

INGREDIENTS:

1 ànec petit o dos magrets
d'ànec
1 paquet d'arròs de País
1 foie
1 ceba mitjana
1 pols de tomata
aigua
oli i sal

PREPARACIÓ:

Tallem el foie a un dit de gruix i el passem per la paella. Volta i volta, de manera que ens quedarà l'oli o el greix que necessitem per a fer l'ànec. Retirem el foie i posem l'ànec tallat a trossos petits. Si és magret, tallem-lo a un gruix de mig dit i el saltegem fins que agafi un to daurat. Afegim la ceba tallada, el pols de tomata i una mica d'aigua. Just que cobreixi la carn i fins que la carn quedi tova. Llavors, posem l'arròs (100 g. per persona) i ho cobrim d'aigua calenta (300 ml d'aigua per persona) i, una vegada, aquest estigui fet, posem a sobre el foie que havíem reservat.

PASTÍS DE CREMA CREMADA I PLÀTAN

INGREDIENTS:

Per a la massa:
200 g. de galetes Maria
100 g. de mantega
4 cullerades de llet
1/2 cullerada de matafaluga
en gra

Per a la crema:
200 ml de llet
400 ml de nata per a muntar
125 g de sucre
1 branca de canyella
50 gr. de maizena
4 rovells d'ou

Per a decorar:
2 o 3 plàtans
El suc de mitja llimona
2 cullerades de sucre morè

PREPARACIÓ:

Tritem les galetes amb la matafaluga a la picadora. Ho barregem amb la mantega fosa i les quatre cullerades de llet fins que quedi una pasta homogènia. Cobrim el fons d'un motlle de pastís amb aquesta massa i ho deixem refredar.

Posem una cassola al foc amb els 150 ml de llet, la nata, la canyella i el sucre. Ho fem bullir i ho retirem. Deixem reposar 5 minuts i ho colem. Barregem la resta de llet i la maizena en un bol. Batem els rovells i els afegim. Posem la llet aromatitzada amb la canyella de nou a la cassola i hi afegim la barreja de rovells i ho portem de nou a l'ebullició i ho deixem coure cinc minuts, remonent, fins que espesseixi. Ho retirem del foc, ho tapem amb film transparent i ho deixem refredar uns 30 minuts a la nevera.

Escalfem el forn a 180°.

Posem la crema al motlle amb el fons que hem deixat refredar i ho anivellem amb una espàtula. Pelem els plàtans, els tallem a rodanxes fines i els banyem amb el suc de la mitja llimona. Les col·loquem sobre el pastís endreçadament i les empolvorarem amb el sucre morè. Gratinem 5 minuts al forn i ho retirem. Quan es refredi, ho podem deixar una estona a la nevera i ja podrem treure-ho del motlle i servir.

AGROTURISME MAS CASADELLÀ

SERRA DE DARÓ- BAIX EMPORDÀ-GIRONA
Tel. 972 758 763- (Eduard 651 915 200)
info@cancasadella.net www.cancasadella.net

VENTANIA CASA RURAL

Carrer Daró 18
17133 Serra de Daró
Baix Empordà (Girona)
T. 646 20 70 79
info@ventania.cat
ventania.cat

FESTA MAJOR DEL ROSER

Del 2 al 23 de maig

SERRA DE DARÓ

26 d'abril

9.30h

Trobada al Casal i passejada amb bicicleta pels voltants de Serra i St. Iscle

2 de maig

10.30h

Partit de Futbol Sala de la Festa Major

17.00h

Farcell de Jocs Tradicionals i Animació Infantil amb FEFE&COMPANYIA

3 de maig

12.00h

Ofici Solemne i concert amb la coral *Anselm Viola de Torroella*

16.30h

Audició de sardanes amb la *Cobla Bisbal Jove*

18.30h

Especial Concert per Serra de Daró i Ball amb l'*Orquestra Costa Brava*

16 de maig

24h Festa Jove

Hotel Cochambre + Ebri Knight i Dj

Col·labora:

Diputació de Girona